

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/60/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622200856
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3622200856.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloletého X. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v F., dieťa rodičov: matky N. I. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, právne zastúpenej U. P. O., advokátkou so sídlom v S., Ul. X. I. a P. XXXX/XX a otca P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., X. XX, právne zastúpeného P. H. A., advokátom so sídlom v F., P. XXX/X, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, č. k. 2P/23/2022-137 zo dňa 5. októbra 2022 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. m e n í tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca k mal. X. zo sumy 30,- eur mesačne na sumu 140,- eur mesačne s účinnosťou od 22.06.2022, ktorú je otec povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Partizánske, č. k. 2/53/2017-53 z 08.11.2017.

Výrok II. o nedoplatku na zameškanom zvýšenom výživnom z r u š u j e a v rozsahu zrušenia v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie výrokom I. v časti výroku o bežnom výživnom k maloletému X. M., nar. XX.XX.XXXX rozhodol o zmene rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/53/2017-53 z 08.11.2017 tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k mal. X. zo sumy 30,- eur mesačne na sumu 160,- eur mesačne s účinnosťou od 22.06.2022, ktorú sumu je otec povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Výrokom II. rozhodol o nedoplatku na zameškanom zvýšenom výživnom k mal. X. vo výške 559,- eur za obdobie od 22.06.2022 do 31.10.2022, ktoré je otec povinný zaplatiť do troch mesiacov od právoplatnosti tohto výroku rozsudku k rukám matky maloletého. Podľa názoru súdu je dôvodné zvýšenie výživného, ktorého sa podaným návrhom domáhala matka, avšak nie na matkou navrhovanú výšku 200,- eur mesačne od podania návrhu. Uviedol, že náklady na dieťa sa zvýšili s poukazom na odstup času od poslednej úpravy, ktorá bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Partizánske, č. k. 2P/53/2017-53 z 08.11.2017, kedy bola súdom schválená rodičovská dohoda o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky a výživnom zo strany otca v rozsahu 30,- eur mesačne. Konštatoval, že s odstupom času po zlyhaní vzájomných „neformálnych“ dohôd rodičov o úhrade spoločných výdavkov a výdavkov na dieťa spočíva podstata dôvodnosti návrhu v neprimerane nízkom výživnom na pomery rodičov. Súd uviedol, že matka svoje zamestnanie nezmenila, bolo preukázané, že neprejavuje žiadnu snahu vlastným pričinením zlepšiť svoju životnú úroveň. Pracuje na polovičný úväzok, a to dlhodobo, za príjem, ktorý nedosahuje ani úroveň minimálnej mzdy. Starostlivosť o jedno dieťa, ktoré pritom chodí do školy, rodiča v hľadaní si práce nijak významne neobmedzuje. Nie je dôvodom na zotrvávanie matky v jej doterajšom zamestnaní. Dôvod súčasného stavu je prostý, matke dieťaťa aj práca na polovičný

úväzok umožňuje hradiť jej životný štandard, preto nie je nútená nič meniť. Má partnera, ktorý pracuje a podieľa sa na nákladoch na domácnosť. Matka maloletého má k dispozícii 2 obytné nehnuteľnosti, pričom jednu z nich nevyužíva, nemá z nej príjem, iba výdavky. Celková životná úroveň matky maloletého je tak vyššia ako v skoršom konaní, navyše, pokiaľ by vynaložila úsilie aspoň štandardné, bola by ešte vyššia. Uviedol, že aj pomery otca sa zlepšili. Bolo preukázané, že bol schopný nájsť si prácu, bol schopný v období 01/2022 až 09/2022 zarobiť v priemere 1 287,22 eur/mesiac. Toto obdobie súd uviedol z dôvodu, že zodpovedá spôsobu zamestnávania sa otca dieťaťa. Ten strieda zamestnania, pracoval v cudzine na turnusy, zároveň sa zaujímal aj o syna. Boli teda mesiace, keď príjem mal nízky, no striedané príjmom vysokým. Otcom uvádzané dôvody skončenia zamestnania - nedodržania dohody zamestnávateľom, nepreukázal. Naopak, je preukázaná účelovosť ukončenia pracovného pomeru v H. po tom, čo sa dozvedel o návrhu matky na zvýšenie výživného. Otec chce zostať na X. a pracuje brigádnicky „načierno“. Bolo preukázané, že otec sa o syna zaujíma, trávi s ním nie málo času, kupuje mu veci, oblečenie, darčeky a nie lacné dary (bicykel). Súd zastával názor, že otec dieťaťa bol schopný a je schopný platiť na výživu dieťaťa sumu, ktorú určil, a tá nijako nezníži jeho životnú úroveň s tým, že suma 160,- eur mesačne je 12,42 % jeho čistého príjmu, ktorý bol schopný dosiahnuť v poslednom období (zo sumy 1 287,22 eur). Súd vyslovil názor, že rodiča dieťaťa nemožno nútiť žiť v cudzine, aby dosahoval lepší príjem, a tak ukracovať o možnosť stretávať sa s dieťaťom či podieľať sa na jeho výchove. Otec nepreukázal, že jeho úmysel žiť a pracovať na X. je vážny, naopak, jeho správanie sa javí byť účelové, preto súd vychádzal z príjmu v cudzine. Prihliadol, že otec na cigarety minie 60,- eur mesačne a v prípade, že by otec obmedzil fajčenie, čo je zdraviu prospešné, mohol by hradiť súdom určené výživné, aj pokiaľ by sa rozhodol nájsť si prácu na X. a za mzdu čo i v polovici toho, čo bol schopný zarobiť v H..

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v časti výroku o bežnom výživnom k mal. X. tak, že mení rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 2P/53/2017-53 zo dňa 08.11.2017 tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca k maloletému zo sumy 30,- eur mesačne na sumu 100,- eur mesačne s účinnosťou od 22.06.2022, ktorú sumu je otec povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Navrhol, aby súd určil nedoplatok na zameškanom zvýšenom výživnom k maloletému vo výške 301,- eur za obdobie od 22.06.2022 do 31.10.2022. V podanom odvolaní namietal záver súdu, že správanie otca sa javí byť účelové, keďže otec ukončil pracovný pomer s posledným zamestnávateľom práve v období, keď matka podala návrh na zvýšenie výživného na maloletého. K uvedenému tvrdeniu otec predkladá potvrdenie od rakúskeho zamestnávateľa, a to spoločnosti Y. K. F. L. zo dňa 26.09.2022 o ukončení pracovného pomeru v skúšobnej dobe dohodou ku dňu 05.08.2022, ktorá skutočnosť preukazuje, že správanie otca nemôže byť za žiadnych okolností považované za tendenčné. S ohľadom na námietku súdu, či jeho úmysel žiť a pracovať na X. je vážny, otec predložil od slovenských zamestnávateľov potvrdenia o tom, že si hľadal prácu od augusta 2022 na X.. Nespochybnil, že od januára 2022 do júla 2022 jeho príjem predstavoval v priemere sumu 1 287,22 eur mesačne, avšak je pravdou, že v tomto období sa otec staral o svojho chorého otca, z uvedeného dôvodu tak otec musel niekoľkokrát do mesiaca absolvovať cestu z H. na X., s čím mal nemalé výdavky. V odvolaní sa vyjadril k nákladom na ubytovanie k H., čo uzavrel tým, že náklady otca na bývanie počas pracovného týždňa ho vyšli 180,- až 190,- eur mesačne. Uviedol, že má dosiahnuté stredoškolské vzdelanie bez maturity v odbore zámočník. Neovláda nemecký jazyk, má 47 rokov. Trpí zdravotnými problémami ako je vysoký tlak, cholesterol, mal zranenie lopatky, nosí okuliare. Napriek nepriaznivému zdravotnému stavu, jazykovej bariére či starostlivosti o svojho chorého otca, sa naďalej snaží nájsť si riadne zamestnanie, a to či už na X. alebo v zahraničí. Poprel, že náklady na fajčenie predstavujú sumu 60,- eur mesačne. Na zvukovej nahrávke pred súdom je zaznamenané, že sa vyjadril, že na cigarety minie v priemer 30,- eur mesačne. Potvrdil, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k staršiemu synovi vo výške 80,- eur mesačne. S maloletým sa stretáva pravidelne takmer každý druhý deň, snaží sa zadovážiť mu veci a dary, ktoré maloletý potrebuje. Preukazuje tým snahu podieľať sa na riadnej výchove a výžive maloletého. Vyslovil názor, že matka vie dosahovať vyšší mesačný príjem. Nič jej nebráni v tom, aby si našla riadne zamestnanie na trvalý pracovný pomer. Súdu vytýkal, že pri určení výšky výživného zohľadnil princíp potenciality príjmov rodičov len u otca, avšak u matky bral do úvahy len jej aktuálny skutočný príjem, pričom jej potenciálny príjem, teda príjem, ktorý by matka mohla dosiahnuť vzhľadom na jej vek, prax, zdravotný stav, súd nezohľadnil. Mal za to, že nie je možné dospieť k spravodlivému záveru, prečo u otca súd mal preukázané, že je schopný platiť výživné v určenej výške, a to aj popri ďalšej vyživovacej povinnosti, pričom u matky nezohľadnil, že nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť, s výdavkami na chod domácnosti jej pomáha súčasný manžel, je schopná dosahovať vyšší príjem a vlastní nehnuteľnosť - byt, ktorý neužíva a nie je ani predmetom nájomného vzťahu. Za nesprávne považoval zohľadnenie možných budúcich príjmov, pričom nevzal

do úvahy tvrdenie otca, že si intenzívne hľadá nové zamestnanie, no žiaľ bezúspešne. Nakoľko otec je od septembra 2022 bez príjmu, avšak intenzívne sa uchádza o nové zamestnanie, tak výživné na maloletého vo výške 160,- eur mesačne predstavuje sumu, ktorá otca neprimerane zadlžuje a zaťažuje.

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a žiada jeho potvrdenie.

4. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Podľa názoru matky bola v konaní preukázaná spôsobilosť otca maloletého prispievať na výživu maloletého v matkou požadovanej sume 200,- eur. Matka rozhodnutie súdu prvej inštancie o zvýšení výživného na sumu 160,- eur prijala najmä s ohľadom na súdom dostatočne a zrozumiteľne podané odôvodnenie, v ktorom súd prejavil aj mieru zhovievavosti k otcovi napriek tomu, že ho pristihol pri ustavičnom menení vyjadrení, ktoré by bolo možné vnímať ako nepravdivé alebo v lepšom prípade ako svojské subjektívne názory otca bez opory v skutkovom stave. Súd správne vyhodnotil, že otec maloletého po tom, čo sa dozvedel o podaní návrhu na zvýšenie výživného, sa úmyselne vzdal lepšie platenej práce v H.. Uviedla, že otec aj počas práce v zahraničí robil fušky v mieste svojho bydliska a širšom okolí, sporadicky podľa časových možností. Matka sa o otcovi vyjadruje ako o manuálne veľmi zručnom a šikovnom, vie si zarobiť, častokrát aj bez pracovnej zmluvy. Podľa názoru matky, otec v tomto spôsobe neregistrovaného príjmu (v práci načierno) zrejme pokračuje, čo mieni dosiahnuť v tomto konaní s cieľom určenia nižšej sumy výživného. K zdravotnému stavu otca uviedla, že podľa jej názoru mu zdravotný stav nebráni vo vykonávaní prác načierno, preto tento nemôže byť objektívnou prekážkou výkonu práce v riadnom pracovnom pomere. K námietke otca, že matka neprejavuje žiadnu snahu vlastným pričinením zlepšiť svoju životnú úroveň, matka uviedla, že je spokojná so svojím zamestnaním aj preto, že je v mieste bydliska, bez nákladov na dochádzanie a časové straty z toho plynúce. Podľa názoru jej manžela, žiadne peniaze nevyvážia skutočnosť, že po návrate z práce nie je vystresovaná a nemusí sa naháňať, aby stihla zabezpečovať všetky potreby v domácnosti a starostlivosti o maloletého a pohodu v rodine. Prioritou je udržať vytvorené pokojné rodinné zázemie, ktoré je k prospechu zdravého psychického a fyzického vývoja maloletého, ktorý vyhovuje aj požiadavke jej manžela. Matka návrh na zvýšenie výživného neuplatňuje za účelom zvýšenia jej osobného komfortu, ale k naplneniu lepšej životnej úrovne maloletého.

5. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

6. Odvolacie námietky otca smerovali proti výške výživného. Otec uvádzal, že súdom stanovené výživné vo výške 160,- eur mesačne je preňho likvidačné, uvedená suma ho neprimerane zadlžuje a zaťažuje a navrhol, aby odvolací súd určil výživné vo výške 100,- eur mesačne. Domáha sa toho, aby s prihliadnutím na princíp spravodlivosti súd rovnako vychádzal z princípu potenciality príjmu aj u matky, ktorá je rovnako schopná pri využití svojho pracovného potenciálu dosiahnuť vyšší mesačný príjem.

7. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine).

8. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine).

9. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

10. Tak ako vyplýva z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine, konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného.

11. Plynutím času dochádza k zmene skutočností, na základe ktorých bol stanovený rozsah vyživovacej povinnosti povinného rodiča. Ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine preto umožňuje súdu, aby v prípade zmeny pomerov bolo zmenené súdne rozhodnutie o výživnom. Súdna prax ustálila, že zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výživného stanovenú súdom, musí byť takej povahy, aby bol daný

reálny dôvod zmeniť už vydané súdne rozhodnutie. Zákonnými kritériami zostávajú odôvodnené potreby dieťaťa a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča.

12. V posudzovanej veci je nepochybné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti k maloletému X., ktorá bola v roku 2017 - rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 2P/53/2017-53 zo dňa 08.11.2007, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o výživnom na maloletého v sume 30,- eur mesačne, nastala taká zmena pomerov, ktorá je dôvodom na zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletému. Predmetom posudzovania súdom teda zostal rozsah zvýšenia vyživovacej povinnosti.

13. Náklady na uspokojovanie potrieb dieťaťa má pokrývať výživné od rodičov, keďže dieťa si ich samé nemôže zabezpečiť, nie je totiž schopné samé sa živiť. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Medzi tie základné náklady dieťaťa v útľom veku patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a zdravotná starostlivosť. V podanom návrhu matka uviedla, že náklady na maloletého predstavuje poistenie maloletého a matky 33,- eur mesačne, stravné v škole 22,- eur, oblečenie, obuv 30,- eur, vitamíny, lieky 10,- eur, aktivity v škole, návštevy divadla, výlety 10,- eur, školské pomôcky cca 12,- eur, sporenie maloletého na štúdium 30,- eur, hračky, voľnočasové potreby 10,- eur. Spolu matka ako hlavné náklady maloletého vyčíslila sumou 157,- eur, avšak do týchto nákladov podľa názoru súdu nie je možné zahrnúť poistenie maloletého a matky spolu 33,- eur, ani sporenie maloletému na štúdium 30,- eur. Iné náklady matka na maloletého nevyčíslila, neuviedla žiadne záujmy maloletého, žiadne športové aktivity maloletého, žiadne kultúrne aktivity, ktoré by zvyšovali nároky maloletého na úhradu jeho nákladov. Odvolací súd však nespochybňuje, že k nákladom na úhradu nákladov maloletého patrí aj bývanie, preto výživné musí zahŕňať aj tieto náklady.

14. Pri zisťovaní možností a schopností plniť vyživovaciú povinnosť rodičov platí zásada, že nerozhodujú skutočné zárobkové a majetkové pomery rodičov, ale ich reálne zárobkové a majetkové možnosti, čo vyplýva z toho, že je povinnosťou rodičov, aby venovali všetky sily na dôsledné zaistenie výživy svojich detí. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe tak súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Aj keď v danej veci otec tvrdí a potvrdeniami od slovenských zamestnávateľov dokladá, že jeho správanie z hľadiska jeho pracovných aktivít nie je účelové, že sa intenzívne snaží nájsť si riadne zamestnanie, odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie, ktorý vychádzal z vykonaného dokazovania, zastáva názor, že je bez akýchkoľvek pochyb, že otec je schopný dosiahnuť príjem, z ktorého súd vychádzal pri zvýšení vyživovacej povinnosti, a to príjem 1 287,22 eur, ktorý otec dosiahol od januára 2022 do júla 2022. Správne súd prvej inštancie vychádzal z potenciality príjmu otca, ktorý otec v podanom odvolaní v zásade nespochybňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu, uplynutím času od poslednej úpravy pomerov nastala zmena pomerov na strane oprávneného dieťaťa ako aj na strane povinného rodiča, preto bol daný dôvod na zvýšenie výživného podľa § 78 Zákona o rodine. Odôvodneným a matkou preukázaným nákladom zodpovedá podľa názoru odvolacieho súdu výživné v sume 140,- eur, preto súd zohľadniac tú okolnosť, že otec čiastočne nad rámec výživného na potreby maloletého prispieva (občasnou kúpou oblečenia, stravy) rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a rozhodol o zvýšení výživného na uvedenú sumu. Dodáva, že aj keď vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem, pričom pri posudzovaní výživného súd zohľadňuje aj výkon osobnej starostlivosti o dieťa, ktorým sa kompenzuje výživné vo finančnom vyjadrení, je to aj matka, ktorá v prípade, že by pracovala nielen na polovičnú úväzok, t.j. v rozsahu 20 hodín za týždeň, dosiahla by tak vyšší príjem, čím by sa zvýšila nielen životná úroveň matky, ale aj životná úroveň maloletého. Vzhľadom na uvedené, zohľadniac potencialitu príjmu na strane otca, s prihliadnutím na náklady maloletého (vyčíslené v návrhu matky), odvolací súd dospel k záveru, že je dôvodné zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému X. zo sumy 30,- eur mesačne na sumu 140,- eur mesačne s účinnosťou od 22.06.2022 (od podania návrhu matky na zvýšenie výživného), čím sa mení rozsudok okresného súdu v časti o výživnom - rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/53/2017-53 zo dňa 08.11.2017.

15. Rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie zmenený, mohol vzniknúť nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od účinnosti zvýšenia vyživovacej povinnosti, ktorého výšku a podmienky zročnosti opätovne určí súd prvej inštancie v ďalšom konaní, za ktorým účelom bol výrok o nedoplatku o zročnom výživnom zrušený a v tomto rozsahu bola vec vrátená súdu prvej inštancie

na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Na zistenie správnosti výšky nedoplatku na zročnom výživnom je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje možnosti dokazovania na odvolacom súde. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto zistiť, v akej výške otec výživné pre maloletého X. platil od 22.06.2022 a následne určiť prípadnú výšku na zročnom výživnom do rozhodnutia súdu v danej veci a určiť aj spôsob jeho zaplatenia.

16. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.